

Edita:
DOBLE SET
Redaccio, Administració i Publicitat,
Subscripcions i Distribució:
c/. Serra i Ginesta, 5 17800- OLOT
Tel. 27 02 27 Fax 27 00 03
Dipòsit Legal GI - 1400 - 91

Fotocomposició: Serfosa Tel. 26 85 12
Impressió: Aubert Tel. 26 02 68
Director i Cap de Redacció:

Ramon Esteban

Redacció:

Ramon Costa, Esther Gumbao,
Pere Isern, Miquel Angel Lucena,
Manel Mitjà, Ricard Sargatal,
Xavier Valeri, Estanis Vayreda i
Dolors Vila.

Publicitat: Mª Angels Bosch

Fotografia: Juli, Anscari Segovia i
Serradell

Opinió: Susanna Alsina, Joan Barril,
Joaquim Danés, Gaspar Hernández,
Carles Llorens, Pere Masmitjà, Domenec
Moli, Elies Plana, Jordi Pujiula, Xavier
Ruscalleda, Lluís Sacrest i Tura Soler .

Còmics: Tavi i Miquel Boix

Cultura: Jordi Canal, Joan Fluvia, Josep
Garcia, Josep Granados, Maria Lombart,
Vicens Masdemont, Antoni Mayans,
Macià Padrosa, Francesc de Paula,
Teresa Planagumà, Xavier Puigvert i Joan
Sala.

Lletres: Concepció Batallé, Lluís Busquets,
Joan Carreras, Pedro Carrizosa,
Alexandre Cuéllar, Ramon Llongarriu,
Francesc R. Pereira i Esther Santaló.

Esports: Josep Balcells, Josep Carreras,
Jordi Codony, Joan Carles Gómez, Pere
Mallarach, Joan Puigmal, Miquel Roca i
Joaquim Torrent.

El Temps: Ramon Sacrest
© DOBLE SET

Portada: Ramon Costa

a neu de la setmana passada ens ha recordat la nostra condició d'humans, evidenciant amb quina facilitat es pot crear la fràgil frontera entre la còmoda vida quotidiana i les inesperades complicacions domèstiques. Un fenomen meteorològic no tan estrany a La Garrotxa ha posat per a uns dies la ciutat, els poblets i les gents potes enlaire. Els cotxes han fet nosa, les voreres han estat paranyes, les escoles han hagut de tancar, les mestresses de casa s'han afanyat a acumular pa, els teulats plans s'han ensorrat... La neu, en fi, ha col·locat en el seu lloc el progrés material de la nostra societat, a qui la sàvia Naturalesa sap fer veure les limitacions.

Però seria injust carregar totes les desgràcies a la contundència dels fenòmens atmosfèrics i, en nom dels imponderables, deixar d'ésser crítics amb nosaltres mateixos, almenys en el cas d'Olot: és evident que el resultat final del voluntarisme demostrat per les brigades de neteja ha estat més aviat mediocre. Hi ha qui ha personalitzat la discutible eficàcia del personal municipal i ha acusat directament l'Alcalde de no haver sabut coordinar els corresponents departaments encarregats de tornar la ciutat a la normalitat. Potser l'acusació no és gaire afortunada, però en el fons hi ha quelcom de cert en el palpable malestar dels ciutadans envers la gestió municipal després de la nevada: Dimarts al migdia moltes voreres de la ciutat continuaven essent pistes de patinatge, dilluns als marxants ningú no els havia netejat el Firalet, davant del Pavelló dimarts no hi havia ni un pam sense glaç, la neu s'apilava en alguns llocs donant una terrible impressió de deixadesa... Avui fa sis anys d'aquella implacable nevada que ens traslladà un segle enrera, sense telèfon, sense llum, sense transport i sense tele. Aquesta vegada ens n'hem escapat, però la neu i el que li ha vingut al darrera han deixat la sensació que poca cosa ha canviat des d'aquell 30 de gener del 86, i que hem estat a punt de repetir la traumàtica experiència. Ha quedat clar que serem eficacíssims en no sé quantes coses, però que davant de situacions anormals -no cal que siguin extraordinàries- continuem essent molt toixos.